

ప్రాదరంబణ

ప్రాచీన కోణములో

హునేన్సాగర్ దిగువకు పరుగులు పెడుతున్న వరద నీరు

ଅରାଂଗଦଳେ..

ముసారాంబాగ్లో.. సీటు ముసిగిన పెంట్రోల్ బంక్

వణికిన భాగ్యవగరం...వరద నీటిలో పాతబస్తు

- అప్పార్ట్‌మెంట్ సెల్లార్ లో నీట మునిగి మూడేళ్ళ బాలుడి మృతి • ఇల్లు కూలిన ఘటనలో తల్లికూతుళ్లు మృతి
- గగన్ పవాడ్ వద్ద వరద జీభత్వం, కొట్టుకుపోయిన వాహనాలు • తీవ్ర భయాందీళనలో మూసీ పరివాహక, లోతట్టు ప్రాంత ప్రజలు • సుమారు 2000 కాలనీలు జలదిగ్గంధం • 812 మంది మృత్యువాత... స్తంభించిన రాకపోకలు • ముంపు ప్రాంతాల్లో పర్యాటించిన మంత్రులు కెట్టిఏర్, మహామూద్ అలీ, తలసాని శ్రీనివాస్యాదవ్
- 30 పొంతాలో 20 నుంచి 30 సె.ఎం వరపాతం నమోదు • బుద్ధవారం రాతి జోరు వరం

● ಅಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಕಾಪಿ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರು.

సహాయక చర్యల్లో సిపి సజ్జనార్

నదీమ కాలనీలో భారీగా
(ప్రవృత్తిస్తున్న వరద నీటిలో

మెడిపల్లిలో భారీగా
పవహిస్తున్న వరద నీరు

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

చిన్నారిని సురక్షిత
ప్రాంతానికి తరలిస్తున్న
సహాయక సిబ్బంది

జలవ్రుత్తయం

వ ద్వా మొర్లో అంటున్నా విడవకుండా కురుస్తున్న వర్షాలు మంగళవారం రాగరిష్ట స్థాయికి మించి రెచ్చిపోయి జల ప్రశయాన్ని సృష్టించాయి. రెంతెలుగు రాష్ట్రాలనూ అతలాకుతలం చేశాయి. ఇంకా వర్షాలున్నాయని వాతావరవార్తలు చెబుతుంటే గుండెల్లో సునామీలు చెలరేగుతున్నాయి. గోడలు, ఇవంటివి కూలిపోయి పలువురు చనిపోయారు. ఎక్కడెక్కడి వర్షపు నీరు చేరి రోడ్డు వీధులు మహో నదులను తలపించడం, అడ్డంగా ఉన్న కార్బను ఇతర వస్తు సామగ్రిమెడలో హోరాలుగా చేసుకొని వరద గంటల తరబడి బీభత్త నాట్యం సాగించడాపొర్చుమెంట్లు సెల్లార్లు నిండిపోయి వీధుల్లోకి నీరు ఎగతన్నడం, వృక్షాలకూలిపోడం రాతి గోడలు విరిగిపడి అనేక మంది ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోడం వంటి విషాద ఘట్టాలు గుండెలవిసిపోయేలా చేశాయి. హైదరాబాద్ మహానగరాన్ని కొద్ది గంటల వ్యవధిలోనే 30 సెం.మీ వర్షం కురిసింది. చెరువులకు గండ్లు పడి వంలాది కాలనీలు జలదిగ్వంధానికి గురయ్యాయి. జిల్లాల్లోనూ ఏరు ఊరు ఏకమైపోయాయి పంటలు మునిగిపోయాయి. నీరు పూర్తిగా తీయడానికి కొద్ది రోజులు పడుతుంది. ఆ తర్వాగాని నష్టాల లెక్క తేలదు. ప్రభుత్వాలు పరిహారాలు చెల్లించినా పేద, మధ్య తరగతి ప్రజలకు వ్యవసాయదార్లకు ఈ జల విలయం కలిగించిన నష్టం తొందరగా తొలగదు. జనావాసాల్లో కాదు రహదారుల మీద కూడా నీరు కొన్ని అడుగుల ఎత్తున ప్రవహించిందంటే ఎంత భావర్షం పడిందో ఊహించవచ్చు. హైదరాబాద్ – విజయవాడ, హైదరాబాద్ – బెంగళూరు హైవేలను మూసివేయవలసి వచ్చింది. అక్టోబర్ మాసంలో ఇంత పెద్దగా వాన కురియడి అత్యంత అరుదంటున్నారు. గత వందేళ్లలో ఇది రెండో అత్యుధిక వర్ష పొతమని నిపుణులు చెబుతున్నారు. సాధారణంగా నగరాల్లో ఇటువంటి వర్ష బీభత్తానికి రెండు ప్రధానమైన కణాలను ప్రస్తుతిస్తుంటారు. మొదటిది ఆతి పురాతనమైన మురుగు నీటి పారుదల (డైనేబ్రు) వ్యవస్థ, ప్రస్తుత అవసరాలకునుగుణంగా దానిని అధునికం చేసుకోలేకపోడం అయితే రెండో వర్షపు నీరు పారే, నిల్వ ఉండే చోట్లు – కాల్వులు, చెరువులు ఆక్రమణలకు గురి కావడం. కిరిసిన ఇళ్లు, భవనాలతో నగరాలు అడ్డదిడ్డంగా, దట్టంగా, విస్తారంగా పెరిగిపోయిన తర్వాత ఈ రెండింటినీ సరిచేయడం సులభ సాధ్యం కాదు. ఉన్న చోటు ఉపాధి అవకాశాలు కొరవ్వాగామాల నుంచి, ఇతర రాష్ట్రాల నుంచి అసంబ్యాకంగా జనం వలసలు వచ్చి నగరాల్లో భాశీ ప్రదేశాల్లో నివాసాలు ఏర్పరచుకోడం వల్ల, కొద్ది మంది అవసరాలకే ఉద్దేశించిన పోతమని వ్యవస్థల మీద అవధులు మీరి అపోరమైన భారం పడుతున్నందున మురికి వాడలు పెరిగిపోయి సహజంగానే కొద్ది పాటి వర్షానికి వరదలు వెల్లువెత్తే దుస్థితి నెలకొంటున్నది. మొస్జులై నెలలో కురిసిన వానలను హైదరాబాద్లోని మిగతా ప్రాంతమంతా అంతోఇంతో తత్కాలిగినా ఉన్నానియా ఆసుపత్రిలోకి భారీ ఎత్తున నీరు చేరిపోయి రోగులకు చెప్పరాని అస్తికర్యం కలిగింది. మహో హైదరాబాద్ నగర కార్బోరేషన్ (జిహెచెంసి) తీసుకున్న చర్యల కణాలంగా ఇతర చోట్ల వర్షపు నీరు నెమ్ముదిగానైనా తొలగిపోయినా ఉన్నానియా ఆసుపత్రాలో ప్రాంతంలో కుండపోత వల్ల పోగైన జలాలు వెంటవెంటనే బయటికి వెళ్లలేకపోయాయి. ఆప్తప్రతి సమీపంలోని అఫ్సలగంజ్, బేగం బజార్, ఫీల్ఫూనా ప్రాంతాల్లో 100, 120 చదరుగజాల అతి స్వల్ప విస్తీర్ణం గల స్థలాల్లోనే ఐదారంతస్థల భవనాలతో ఆక్రమ నిర్మాణాల దట్టంగా లేచిపోడంతో ఆ ప్రాంతాల్లో కురిసిన వాన నీరంతా దవాభానాలోకి దూసుకొచ్చిదని నిగ్మ తేల్చారు. హైదరాబాద్ నగర మురుగు నీటి పారుదల వ్యవస్థ పురాతనమైన నిజాం పాలనలో 20 అడుగుల లోతున నిర్మితమైంది. ఇప్పటి ఒత్తిడిని తట్టుకునే స్థితిని ఆఎప్పుడో కోల్పోయింది. దాని బ్లూ ప్రింట్ (పటు) అందుబాటులో లేదని కూడా అంటున్నారు. అందుచేత మరమ్మతులు చేయడం సాధ్యమయ్యే పని కాదని చెబుతున్నారు. గతంలో వర్షాలాల్లో పడిన వానలకు ఇప్పుడు కురుస్తున్న వాటికి ఉన్న తేడా కూడా జల ప్రశయాలకు దాతీస్తున్నదని శాస్త్రజ్ఞులు భావిస్తున్నారు. గతంలో వంద మి.మీ వర్షం 24 గంటల వ్యవధిలో కురిసేదని ఇప్పుడు అంత భారీ వాన గంట వ్యవధిలోనే పడుతున్నదని వరదలు ముంచేత్తడినికి ఇది కూడా ఒక కారణమని చెబుతున్నారు. ఒక్క హైదరాబాద్లోని కాదు చెస్టే, ముంటి వంటి నగరాలన్నింటా అక్రమ నిర్మాణాల సమస్య జటిలంగా ఉంది. ఈ సమస్యను సమాంగా పరిష్కరించుకోగలిగినప్పుడే వర్షాలు తరచుగా వరదలై బతుకులను నరకప్రాయచేయడం తగ్గుతుంది. ఆలోగా ఇటువంటి విపత్తుల తీవ్రతను ముందుగా తెలుసుకొని ప్రాంతము హెచ్చరించడం, లోతట్లు ప్రాంతాల నుంచి వారిని భాశీ చేయించి సురక్షిత స్థలాలు చేర్చడం వంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి ఉంది.

ಅನಿಲ ಮೆರ್ಜ

భా సమా
జంలో వ్యవ
రంగం ఆ
ప్రధానమైనది
ప్రస్తుత అధు
యుగంలో
గ్రామీణ ప్రా
లలో వ్యవసా

అనిల్ మేర్జు

మీదనే ఆధారపడి జీవిస్తున్న కుటుంబమే నొక్కి లక్ష్మీ ఉన్నాయి. ఆహార ఉత్పత్తి తలో మహిళల పొత్త ప్రముఖమైనది. గుర్తించి ఆహార ఉత్పత్తి, భద్రతలో గ్రామమహిళలను ప్రోత్సహించడానికి గాను, పేదరికాన్ని అరికట్టడానికి గాను 2008 ఐక్యరాజ్య సమితి 'అక్షోబర్ 15 ను ఆశీయ గ్రామీణ మహిళల దినోత్సవం' గా పుతుంది. ఏ రంగం అభివృద్ధి చెంది అందులో పనిచేసే కార్యాలయమం అత్యంత ప్రధానమైన అంశం.

ఉత్పత్తి మొదలు వాటి అమ్మకం అధిక మొత్తంలో శారీరక శ్రమ కార్యాలయమం ఉన్నాయి. ఆందుకే పరిశ్రమల్లో కాకోనం సంక్లేషమ పథకాలు, అభివృద్ధి పద్ధతిలో ప్రవేశపెడతారు. హల్యామన్ రిసోర్స్ వేద్వారా కంపెనీలు కార్యాలయమం సుకుంటూ వారికి అవసరమైన సదుపాపకల్పన జరుగుతుంది. అయితే అన్ని లలో పనిచేసే కార్యాలయమం కూలీలకు సీతిలో కార్యాలయమం పథకాలు అమలు చడంలో ప్రభుత్వాలు వైఫల్యం చెంది ఉన్నాయి. పరిశ్రమల్లో పనిచేసే కార్యాలయమం చట్టం', 'ఘోషించటం' వంటి రాజ్యాంగబద్ధ చట్టాలు ఉండడంతో కొండా వారికి న్యాయం జరుగుతుంది. కానీ ప్రారంగమైన వ్యవసాయ రంగంలో వ్యవసాయమం కూలీలుగా పనిచేస్తున్న నిరుపేదలకు వంటి చట్టాలు లేకపోవడంతో ఎలాంత వ్యత్తి భరోసాకు నోచుకోలేకపోతుంది. అందులో నూ అధిక శాతం వ్యవసాయమం కూలీలుగా పనిచేస్తున్నది గ్రామీణ ప్రాంతంలో స్తున్న మహిళలే.

ఏ దేశ అభివృద్ధిలోనేనా ప్రాధమిక మైన వ్యవసాయ రంగానిది ప్రధాన భూమి ప్రజలకు సరిపడా ఆహార ఉత్పత్తి, ధాన్యం ఉన్నట్టయితే రాష్ట్రం, దేశం అన్ని లలో దూసుకుపోతుంది. వ్యక్తి ఆర్థిక స్థితిలను ఆహార ధాన్యాలు ప్రభావితం చేయాలి. అట్టడుగు వర్గాల నుండి అధిక ఆదాయ వరకు ఆహారం అనేది అత్యంత ప్రధాన్యాల అటువంటి ఆహార ఉత్పత్తుల ప్రాముఖ్యమిగుర్తించి దాదాపు 70 శాతానికి పైగా ప్రాంతంలో వ్యవసాయమం కూలీలుగా పనిచేస్తున్న మహిళలే.

మహిళా వ్యవసాయ కూల్‌ల శ్రమ

ముఖ్యంగా గ్రామీణ సమాజం ఆధారపడి ఉన్న వ్యవసాయ రంగం అభివృద్ధికి భారత స్వాతంత్ర్యవాదితరం ఏర్పాటు చేయబడిన మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో వ్యవసాయ రంగానికి అధిక ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. నూతన ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం, సబ్సిడీలు వంటి ప్రోత్సాహకాలతో వ్యవసాయ రంగం కొంతమేర అభివృద్ధి చెందింది. తెలంగాణ రాష్ట్ర ఆవిరాధవం అనంతరం వ్యవసాయ రంగ అభివృద్ధికి తెలంగాణ ప్రభుత్వం పెద్దపీట వేసింది. ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం, గొలుసుకట్టు చెరువుల పునరుద్ధరణ, చెరువుల పూడికతీత కారణంగా సాగునేటికప్పాలు తీరాయి. దానితో పాటుగా వ్యవసాయ రంగం వైపు ప్రజలను ప్రోత్సహించేందుకుగాను వ్యవసాయాభివృద్ధికి ప్రోత్సాహకాలు ప్రవేశపెట్టారు. పంటలకు పెట్టుబడి సాయం కింద ప్రతి ఎకరాకు సంవత్సరానికి పదివేల రూపాయలు, విత్తనాలు ఎరువులపై సబ్సిడీలు, గిట్టుబాటు ధర, ప్రమాదవశాత్మక రైతులు ఏ కారణం చేతనెనా మరణిస్తే 5 లక్షల వరకు బీమా సదుపాయం ప్రభుత్వమే ఉచితంగా చేస్తున్నది. ఇవి రైతాంగానికి మంచి ప్రోత్సాహకాలు అవుతాయి.

అయితే వ్యవసాయ రంగంలో రైతుల పొత్త ఎంత కీలకమో, వ్యవసాయ కూలీల పొత్త కూడా అంతే కీలకం. రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు మధ్య అవినాభావ సంబంధం ఉంటుంది. కూలీల సహకారం లేకుండా వ్యవసాయ ఉత్పత్తులను ఊహించడం అన్నాధ్యం. దుక్కి దున్నింది మొదలు పంట చేతి కొచ్చే దాకా రైతులకు కూలీలు చేదోదు వాడోదుగా ఉంటారు. ఇలా వ్యవసాయ కూలీలుగా పని చేస్తున్న వారిలో చాలా మంది ఎటు పంటి వ్యవసాయ భూమికి నోచుకోని దిగువ మధ్య తరగతి, దారిద్య రేఖకు దిగువన ఉన్న నిరుపేదలే. వీరితో పాటు ఎకరం, అర ఎకరం ఉన్న చిన్న కారు రైతులూ, వ్యవసాయ కూలీలుగా పని చేస్తారు. వీరి జీవన స్థితిగతులు కూడా క్లిప్పంగానే ఉంటాయి. పూర్తిగా రైతుల మీద ఆధారపడి జీవించే పరాన్న జీవులు ఈ వ్యవసాయ కూలీలు. ఒకవేళ విపత్తులు ఎదురై రైతులు పంట నష్టపోతే హమీ రైతు కూలీలకు ఉపాధి అవకాశాలు సైతం లభించవు. ఉన్న నాడు తినడం, లేని నాడు పస్తులు ఉండడం వీరి జీవన విధానంలో భాగమే. ఆధునిక యుగంలో పురుష కూలీలకు ఉపాధి అవకాశాలు సన్నగిల్లాయి. కానీ చాలా మంది గ్రామీణ మహిళలు మాత్రం నేటికి ఇదే వృత్తిని నమ్ముకుని వ్యవసాయ కూలీలుగానే జీవిస్తున్నారు. నిజానికి మిగతా రంగాల కార్బూకులతో పోలిస్తే వ్యవసాయ కూలీల పని అంత సులభంగా ఎమీ ఉండదు. ఉదయం పనికి వెళ్ళింది

వదులు తిరిగి వచ్చే పరకు ఎంతో శారీరక మతో కూడి ఉంటుంది. సరైన పోషక వోరం లేక దొరికింది తింటూ కాలం గలిపే రుపేద మహిళల్లో సత్తువ, రోగ నిరోధకత కుప్పగా ఉంటుంది. పైగా ఆధునిక వ్యవసాయంలో అధిక మొత్తంలో రసాయనాలు వాడు ఉండడంతో వాటిల్లో పని చేస్తూ అనారోగ్యం ఏరిన పడుతున్నారు. అయినప్పటికీ ఉంబం కోసం ఎంతటి కష్టాన్ని అయినా విస్తూ పని చేస్తున్నారు. వీరిలో ప్రమాదాల ఏరినపడే అవకాశాలు ఎక్కువగానే ఉంటాయి.

వర్షా కాలంలో కూలీ పనులకు వెళ్లి పిడు పాటుకు గురై మరణించడం, వ్యవసాయ త్రాలలో పని చేస్తుండగా విష సర్పాల ఉటుకు గురై ప్రాణాలు పదులుతున్న వ్యవసాయ కూలీల సంఖ్య చూస్తానే ఉన్నాము. శాస్వాములు దగ్గర పాలేరుగా పని చేస్తూ ద్వ్యాదాఘూతానికి బ్లైన నిరుపేద వ్యవసాయ కూలీల కుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఉపాధి కోసం టోల్లో, బ్రాక్టోల్లో ప్రమాదకరంగా యాణం చేస్తూ రోడ్జు ప్రమాదాలకు గురై మరణించిన వ్యవసాయ కూలీల సంఖ్య క్రూవే. వీరిలో అధిక శాతం గ్రామీణ మహిళే. ఎండ, వాన, చలికి జడవకుండా ఎంతటి ప్రోఫెస్చేనా ఓర్చుకుంటూ నిత్య జీవన పోరాటం స్తున్న బ్రతుకులు వ్యవసాయ కూలీలవి. ప్రతి కాల పరిస్థితుల్లోనూ పనులు చేయడం, రోగ ఏరోధక శక్తి తక్కువ ఉండడం అనారోగ్యాన్ని చెప్పి పెడుతుంది. అయినప్పటికీ వీరి శ్రమకు క్షుతున్నది నామమాత్రమే. రైతులతో పాటు మానంగా వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల పెంపు సం, వాటి రక్షణ కోసం అహార్నిశలు కృషి స్తున్న ఈ వ్యవసాయ కూలీల అభివృద్ధికి ఉదుకోగాని ప్రభుత్వాలు కృషి చేయడం దు. నిజంగా ఇది బాధాకరమైన అంశం.

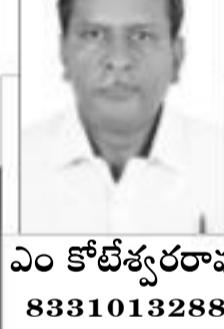
గతంతో పోలిస్తే వ్యవసాయ రంగంలో కూలీల కొరత పెరిగిన మాట వాస్తవమే. శారీరంగా తీవ్ర కష్టంతో కూడుకున్న పనులు కావంతో, విద్య అవకాశాలు మెరుగుపడటంతో మువత వ్యవసాయ రంగం వైపు చూడడం దు. దానికి తోడు ఆధునిక వ్యవసాయ విధాలలో యంత్ర వినియోగం పెరగడంతో ద్వగా కూలీల అవసరం కూడా ఉండడం దు. దీంతో భవిష్యత్తులో ఉపాధి దొరుకు ఉందో లేదో అనే ఆలోచనతో వ్యవసాయ ముల వైపు కూలీలు ఆసక్తి కనబరచడం లేదు. వన నిర్మాణ కార్బూకులుగా, ఇతర అసంఘ త రంగ కార్బూకులుగా పట్టణాలకు, పౌరిశ్రాక వాడలకు వలస వెళ్లున్నారు. ఇటీవల రోనా విపత్తులో లక్ష్మిలాది మంది వలస కూలీలు తమ సొంత ప్రాంతాలకు తిరిగివచ్చి వ్యవసాయ పనుల్లో చేరడం ఈ విషయాన్ని

టేటతెల్లం చేస్తున్నది. కానీ పూర్తి సాయి లో యంత్రాలను ఉపయోగించి వ్యవసాయం అనేది సాధ్యం కాదు. యంత్రం చేయలేని పని చేయడానికి కచ్చితంగా మానవ వనరులే అవసరం పడతాయి. ఆరోగ్య పరిరక్షణకు రసాయనాలు లేకుండా, సహజ సిద్ధమైన ఎరువులు వాడుతూ ఈ మధ్య కాలంలో చాలా మంది వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. ఇటువంటి సంధర్భం లో కలుపు తీయడం వంటి పనుల్లో వ్యవసాయ కూలీల అవసరం ఎక్కువగా ఉంటుంది కాబట్టి భవిష్యత్త అవసరాలకు అనుగుణంగా ఇప్పుడున్న మానవ వనరులను కాపాడుకోవలసిన అవసరం ఉన్నది.

మహిళల సహకారం లేని వ్యవసాయ రంగాన్ని ఊహించలేము. వ్యవసాయ ఆధారిత గ్రామీణ సమాజంలో వ్యవసాయ కూలీల పాత్ర ముఖ్యంగా మహిళా కూలీల పాత్ర అత్యంత ప్రధానమైనది. తెలంగాణ ప్రభుత్వం అసంఘ టీత రంగం అయినా భవన నిర్మాణ రంగంలో పని చేస్తున్న కూలీలకు కార్బిక చట్టాలు అమలు చేస్తూ భరోసా కల్పిస్తున్నారు. ఉత్సత్తి కులాలకు, కుల వృత్తులకు సంబంధించి ప్రోత్సాహకాలు అందజేస్తున్నారు. చేసేత కార్బికులు, గీత కార్బికులు, బీడీ కార్బికులకు పెన్సన్లు, ప్రమాద బీమా వంటి సదుపాయాలు కల్పిస్తున్నారు. కానీ ఎందుకోగాని అటువంటి భరోసా కలిగించే పథకాలు ఏవీ కూడా వ్యవసాయ కూలీలకు కల్పించడం లేదు. తెలంగాణ రాష్ట్రం ధాన్యం ఉత్పత్తిలో అగ్ర భాగంలో నిలవడానికి రైతుల శ్రమ ఎంత దాగి ఉందో అంతకు మించి వ్యవసాయ కూలీల శ్రమ ఉంది. ఆ శ్రమను ప్రభుత్వం గుర్తించాలి.

వివిధ రంగాల్లో పని చేస్తున్న కార్బికులకు భరోసా కల్పించిన విధంగానే వ్యవసాయ రంగంలో కీలకంగా వ్యవహరిస్తున్న ఈ వ్యవసాయ కూలీలను సైతం కార్బిక శాఖ ద్వారా గుర్తించాలి. వారికి కూడా కార్బిక చట్టాలు అనువర్తింప చేయాలి. సంక్లేష పథకాల అమలులో పీరికి మొదటి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. మహిళా కూలీల ఆరోగ్య పరిస్థితిని నిత్యం ప్రాధమిక ఆరోగ్య కేంద్రాల ద్వారా పర్యవేక్షించాలి. అప్పుడే వారి భవిష్యత్తుకు భరోసా లభించడంతో పాటుగా భవిష్యత్తులో వ్యవసాయ రంగానికి అవసరమైన మానవ వనరులు అందుబాటులో ఉంటాయి. కేంద్రం రైతుకూలీల అభివృద్ధికి ప్రత్యేక పథకాలు రూపొందించి అమలు పరచాలి. వ్యవసాయ రంగం అభివృద్ధి చెందడంలో రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు అత్యంత ప్రధానమైన వనరులు. రైతులకు భరోసా కల్పిస్తున్న ప్రభుత్వం అదే రీతిలో వ్యవసాయ కూలీలకు భరోసా కల్పిస్తుందని ఆశిద్దాం...

ఆహోర భద్రతలో భారత ఎక్కడ?

8331013288

నున్న లోపాలను చూసిన తరువాత 1991లో కొందరు ఇగో నోబెల్ పేరుతో ఎగుతాళి బహుమతులను ప్రకటిస్తున్నారు. ఈ ఏడాది సెప్పెంబరులో వైద్య రంగంలో సాధించిన అసాధారణ విజయాలకు గాను అమెరికా అధ్యక్షుడు డోనాల్డ్ ట్రంప్, భారత ప్రధాని నరేంద్ర మోడీ, బ్రిటిష్ అధ్యక్షుడు జెయిల్ బోల్సనారో, బ్రిటిష్ ప్రధాని బోర్నెండు వ్యాదిమిర్ పుతిన్, టర్మిన్ అధ్యక్షుడు రిసెప్టో అధ్యక్షుడు లోపెజ్ బబడార్, బెలార్స్ అధ్యక్షుమెనిస్థాన్ అధ్యక్షుడు బద్రిమహృద్లకు కలిపి కటించారు. కరోనా మహమూర్చి జన జీవితాల శాస్త్రవేత్తలు, వైద్యుల కంటే ముందుగానే రాజుపంచానికి బోధ చేసినందుకు ఈ అవార్డు రోనా కేసులు ఎలా పెరిగిపోయింది, జనాన్ని ప్రపంచం చూసింది. ప్రపంచ శాంతికి ఇచ్చే లు భారత్, పాకిస్థాన్ దౌత్యవేత్తలకు ప్రకటించి అని కూడా చూడకుండా తలుపు గంటలను ఉపు తెరిచి సమాధానం ఇచ్చే లోగానే కనపడ ఇస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. (సెప్పెంబరు 18, దిర్యార్ ఎన్నో విజయాలు సాధించినట్లు ప్రచారం యో గానీ సరైన లెక్కలు తయారు చేయటంలో గా లెక్కలు రాయించటంలో సైతం వైఫల్యం అన్నీ నెప్పలాయే చేశాడు అని చెప్పుకొనే అవకాంద్ర మోడీ దళానికి తగ్గిపోతున్నాయి. 2016-చరణ దశాబ్దంగా పాటించాలని ఐక్యరాజ్య సర్వాయించింది. 2012లో ప్రపంచ ఆరోగ్య ప్రతికా నాటికి ఆరు పోషకాహార లక్ష్యాలను సాధించించింది. దాన్ని చేరుకోవటంలో విఫలమయ్యే టటి అని 2020 ప్రపంచ పోషకహార నివేదిక మొది సంవత్సరాలలో మోడీ వాటా ఆరు సంవహని తీరు చూసి వచ్చే ఐదేండ్లలో లక్ష్యాన్ని చేరే చేశారు. ఐదేండ్ల లోపు పిల్లల్లో ఎదుగుదల ఆగి, పిల్లల్ని కనే వయస్సు ఉన్న మహిళల్లో రక్త అధిక బరువు నివారణ, తల్లి పాలు ఇవ్వటం నే అవకాశాలు లేవని మన సమాచారాన్ని విస్తరించి. ప్రపంచంలో అధ్యాన్సుంగా ఉన్న మూడు ఒడోనేషియాతో పాటు మన దేశాన్ని చేర్చారు. మోస్తున్న ఉత్తరప్రదేశ్లో పరిస్థితి దారుణంగా ఉన్నది. ఇలాంటి కార్యక్రమాలను అమలు జరపా వాటి వైఫల్యాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వ భాతాలో ఒంత మంది అతి తెలివి వాడనలు చేస్తున్నారు. జెపియే అధికారంలో ఉండి అనే వాస్తవాన్ని రూరు. పదిహేనేండ్లకు పైగా పాలనలో ఉన్న ఒందేమీ లేదు.

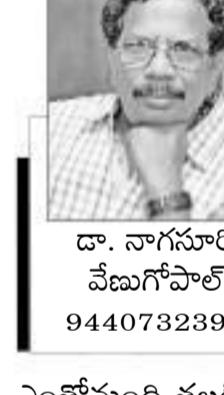
అంధించి 117 దేశాలలో ఆకలి సూచిక 2019 యుతే మన అధికారులు అది పాత సమాచారం విరిలి చేసి విస్తరించి వాయింట్లు మధ్య ఐదు దేశాలు ఉన్నాయి. ఆరు— ఏడు పాయింట్లు మధ్య మరో ఐదు దేశాలుండగా వాటిలో 6.5 పాయింట్లతో చైనా 24వ స్థానంలో ఉంది. పదిపాయిట్ల లోపు ఉన్న దేశాలన్నీ ఆకలి తక్కువగా, 10—19.9 మధ్య వచ్చినవి సాధారణమైనవిగా, 20—34.5 మధ్య తీవ్రంగా, 35—49.9 ఆందోళనకరంగా 50పాయింట్లు దాటినవి మరింత అందోళనకరమైన స్థితిలో ఉన్నట్లు భావిస్తున్నారు.

మన దేశం 91 అయినా 102 అయినా ఆందోళనకర స్థాయిలో ఆకలి ఉన్న దేశాల వర్గికరణలోనే ఉంటుందని గమనించాలి. ఆహారమే కొనలేని మన దేశవాసులకు పోషకాహారం గురించి మన ప్రధాని మనకీ బాత్లో ఉద్ఘోధ చేశారు. ఆకలి ఒక అంశమైతే దేశాల్లో ఆహార భద్రత ఏస్థాయిలో ఉండన్నది కూడా ముఖ్యమే. 2019 సూచికలో 113 దేశాలలో 87.4 పాయింట్లతో సింగపూర్ తొలి స్థానం లో ఉంది. చైనా 71 పాయింట్లతో 35వ స్థానంలో ఉండగా మన దేశం 54.9 పాయింట్లతో 72వ స్థానంలో ఉంది. పాకిస్థాన్ 78వ స్థానంలో 56.8 పాయింట్లను కలిగి ఉంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ సంస్కరణల మునుగులో మన రైతాంగానికి కార్బోరేట్ బకాసురులకు అప్పగించేందుకు పూనుకోవటాన్ని కొందరు పెద్దలు స్వాగతిస్తున్నారు. కొన్ని అంకెలు చెబుతూ మన దేశంలో వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల్లో మిగులు సాధించినట్లు చిత్రిస్తున్నారు. వారు చెబుతున్న అంకెలు వాస్తవమే గానీ వాటికి చెబుతున్న భాష్యంతోనే అసలు సమస్య. పండించటం ఒక ఎత్తుయితే జనం తింటున్నారా లేదా అన్నది అసలు సమస్య. 2019 సంవత్సరానికి చైనా పండ్ల ఎగుమతులు దిగుమతుల వివరాలను ఈ ఏడాది ప్రారంభంలో ప్రకటించారు. చైనా నుంచి కొన్ని పండ్లను ఎగుమతి చేస్తుండగా కొన్ని రకాలను దిగుమతి చేసుకుంటోంది. గతేడాది 950 కోట్ల డాలర్ల విలువ గల పండ్లను దిగుమతి చేసుకుంటే 550 కోట్ల డాలర్ల విలువగల పండ్లను ఎగుమతి చేసింది. అంతకు ముందు సంవత్సరంతో పోల్చితే దిగుమతుల విలువ 24, ఎగుమతుల విలువ 14శాతం పెరిగింది.

యద ఆధారపడి రూపొందించినది, 2017, 18 సంవత్సరాల విపరాను తీసుకుంటే 91గా ఉంటుందని చెబుతున్నారు. ఆకలిని కొలిచేంచుకు తీసుకుంటున్న ప్రమాణాల్లో మార్పులు చేసిన మాట వాస్తవం. అది ఒక్క మన దేశానికి కాదు అన్ని దేశాలకూ వర్తిస్తుంది. 102కుములు 91 ఎంతో మెరుగైదని చెప్పుకొనేందుకు తాపత్రయ పడటం ప్పు మనం ఎంతో ఆకలితో ఉన్నామనే విషయాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. 019 సూచికలో ఐదు పాయింట్లు, అంతకంటే తక్కువ మార్పులు

శోభనాయిడు

నృత్య శోభ

వెంగోవాల్
944073239

దిగువుతి చేసుకున్న పండ్క ఎక్కువ ఆదరణ ఉంది. ద్రాక్ష ఉత్పత్తిలో వినియోగంలో చైనా అగ్రస్థానంలో ఉంది. ఈ కారణంగా మిగులు సమయాల్లో ఎగుమతులు, పంట అయిపోయిన తరువాత దిగుమతులు కూడా చేసుకుంటున్నది. ప్రపంచంలో 23 మిలియన్ టన్నుల ఉత్పత్తి జరుగుతుండగా చైనాలో గత ఏడాది 10.8 మి.టన్నులు ఉత్పత్తి అయినట్లు అంచనా. మన దేశంలో మూడు మిలియన్ టన్నులకు అటూ ఇట్టాగా ఉంటోంది. చిలీ ప్రపంచ ప్రధాన ఎగుమతిదారుగా ఉంది.

సంస్కృత ప్రమాణాలను స్థాయించండి. ఆ వారికు పసయాగించడానికి అనువగా ఉత్సత్తు ఉండాలేదా అన్నది కూడా చూడాలి, కొనుగోలు చేసే వారు లేనపుడు మిగులుగా కనిపించవచ్చు. అది ఆయా దేశాల బలహీనత తప్ప బలంగా చెప్పగలమా? ప్రపంచ వ్యవసాయ సంస్కృత ప్రకటించిన తాజా సమాచారం (2016) ప్రకారం ప్రపంచపండ్లు, కూరగాయల ఉత్సత్తులో చైనా వాటా 39 శాతం ఉంది. మన దేశం పది శాతం, అమెరికా నాలుగు శాతం కలిగి ఉన్నాయి. చైనాలో 708 మి. టన్నుల ఉత్సత్తు జరిగింది. మన దేశంలో 2015లో పండ్లు కూరగాయల ఉత్సత్తు 180 మి. టన్నులు. ఉత్సత్తునిని బట్టి వినియోగాన్ని అంచనా వేసుకోవచ్చు. ప్రపంచ ఆకలి సూచిక 2019లో ప్రపంచంలోనే 117 దేశాలలో మన దేశం 102వ స్థానంలో ఉంది. నరేంద్ర మోదీ మంచి రోజులు ప్రారంభమైన ఐదు సంవత్సరాల తరువాత ఉన్న పరిస్థితి ఇది. ఆరు నుంచి 23 నెలల వయస్సు ఉన్న పిల్లల్లో కేవలం పది శాతం మందికి మాత్రమే కనీసంగా పెట్టాల్సిన ఆహారం అందుబాటులో ఉన్నది లేదా మన పౌరుల కొనుగోలు శక్తి అలా ఉంది. 1991లో ఆహారాల లభ్యత తలకు 186.2 కిలోలు కాగా 2016లో 177.9 కిలోలకు తగింది. 2015లో చైనాలో 450 కిలోలు, బంగారేశ్వర్లో 200కిలోలు

ప్రపంచ ఆహార, వ్యవసాయ నంస్త సమాచారం ప్రకారం కూరగా యల వినియోగంలో 2017లో చైనా సగటున ప్రతి ఒక్కరూ 377 కిలోలతో ప్రపంచంలోనే అగ్రస్థానంలో ఉండగా మన దేశంలో 79.86కిలోలు, శ్రీలంకలో 49.83, బంగాదేశ్‌లో 35, పాకిస్థాన్‌లో 20.88 కిలోల వినియోగం ఉంది. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ తలకు రోజు ఒక్కడటికి 200— 250గ్రాముల కూరగాయలు తీసుకోవాలని సిఫార్సు చేసింది. మన దేశంలో 218 గ్రాములుండగా చైనాలో 1033 గ్రాములు తీసుకుంటున్నారు. మన దేశంలో వారాల తరబడి అసలు కూరగాయల మొఖం ఎరగని కుటుంబాలున్నాయంటే అతిశయ్యాక్షి కాదు. ఆహార భద్రత, పోషకాహార లేమిని మన కంటే ఎంతో మెరుగ్గా చైనా అధిగమిస్తోందన్నది స్పష్టం. జనం ఆహారం తీసుకుంటున్నారా, పోషకాహారం కలిగి ఉన్నారా లేదా అనేందుకు దారిద్ర్యం కొలఱద్ద. 1981— 2015 మధ్య చైనాలో దారిద్ర్యం 0.7 శాతానికి తగ్గింది. మన దేశంలో 1987లో 48.9శాతం ఉంటే 2015 నాటికి 13.4శాతానికి తగ్గింది. 1999— 2005 మధ్య దారిద్ర్య నిర్మూలనలో చైనా ఆదాయ స్థితి స్నాపకత 1.51 ఉంది. అంటే ఆదాయం ఒకటి పెరిగితే దారిద్ర్యం 1.51 తగ్గింది. ఇదే కాలంలో మన దేశంలో స్థితిస్నాపకత 0.4శాతం మాత్రమే ఉంది. దారిద్ర్యం ఒకటికి 0.4 మాత్రమే తగ్గింది. దీనికి అనుగుణంగానే 2002— 04 నుంచి 2015— 07 మధ్య ఆకలి, పోషకాహారం లేని వారు చైనాలో 15.9 నుంచి 8.8శాతానికి తగ్గితే ఇదే సమయంలో మన దేశంలో 22.2 నుంచి 14.8కి తగ్గింది. ఐదేండ్ర లోపు పిల్లల పెరుగుదల ఆగిపోయిన వారు ప్రపంచ సగటు 23.2 శాతం కాగా 2000— 13 మధ్య చైనాలో 17.8 నుంచి 8.1శాతానికి పడిపోగా మన దేశంలో 2000— 15 మధ్య 54.2 నుంచి 38.4కు తగ్గింది. ఇక అభివృద్ధి విషయానికి వస్తే చైనాలో 1980 దశకంలో వ్యవసాయం బాగా అభివృద్ధి చెంది జన జీవితాలను మార్చి వేయగా మన దేశంలో ఆది జరగలేదు ఇవన్నీ ఆయా దేశాలలో ఎలాంటి రాజకీయ వ్యవస్థ ఉండని కాదు జనం పట్ల జవాబుదారీతనంతో ఉన్నారా లేదా అన్నది ముఖ్యం.

9440732392

కన శోభానాయిదు 14.10.2020 తల్లివారు

జామున హైదరాబాదులో కనుమూసినపుడు ఎంతోమంది తల్లిడిల్లారు. ఒకవైపు తన గురువు వెంపటి చినసత్యం ఇచ్చిన శిక్షణ, మరోవైపు తెలుగు ప్రాంతంలో విలసిల్లిన నృత్య రంగమూ కలగలిపి శోభానాయుడుకి దివిటీలు పట్టాయి. ప్రలోభాలు జయించి కూచిపూడి కళకే పూర్తిగా అంకితమయిన ప్రతిభాశాలి, విజ్ఞతగల వినయమణి శోభానా యుడు ఎన్నో సార్లు సినిమా రంగం నుంచి ఆహ్వానం అందినా అటు వెళ్ళేదు. మూడున్నర దశా బ్ధాల క్రితం తొలిసారి తిరుపతిలో శ్రీ వేంకటే శ్వర యూనివర్సిటీ లోని శ్రీనివాస ఆడిటోరియంలో శోభానా యుడు నృత్య ప్రదర్శన నను చూసింది మొదలు ఎన్నో సార్లు వారి నృత్య ప్రదర్శనలు చూడ టం తటస్థిం చింది. దశా బ్ధం క్రితం అన్నమయ్య కీర్తనల లోని నృత్య లక్ష్మణాలను అలవోకగా, సాధికా రంగా వివరించి ఆశ్చర్యం కలిగించారు.

ఆకాశవాణి కడప కేంద్రం కోసం రూపొందించిన అన్నమయ్య పడ గోపురం ధారావాహికలో శోభానాయుడు ఆ కార్యక్రమం శిఖరాయమానం గా నిలవడమే కాక అన్నమయ్య అసమాన ప్రతిభకు ఒక దీపస్థంభంగా మిగిలింది.

అలాగే ఆకాశవాణి హైదరాబాద్ ప్రోగ్రాం అడ్వయిజరీ కమిటీ సభ్యులుగా శోభానాయుడు సూచనలు చేసిన కాలంలో వారితో సన్నిహితంగా మనలే అవకాశం కలిగింది. పద్మశ్రీ, నృత్య శిరోమణి వంటి గౌరవాలు, సత్యభామ, పద్మావతి, చండాళిక వంటి పొత్తలు తెచ్చిన కీర్తి ప్రతిష్ఠలు వారి మేధస్సుకు సోకలేదు. కనుకనే ఎదుటి వ్యక్తి ఎవరైనా ఆమెలో ఒకే రకమైన వినయం అభిమానం వ్యక్తమయ్యేవి. కాలానుగుణంగా నృత్య ప్రదర్శనలు, నృత్య పరిశోధన, నృత్య శిక్షణ, నృత్య ప్రచారం అనే రీతిలో శోభానాయుడు సాధన వేయి రేకుల పద్మమయింది. శ్రీ వేంకటేశ్వర భక్తి ఛానల్లో నృత్య రీతులను వివరించి, విశదం చేసే కార్యక్రమం వారికెంతో పేరును సాధించి పెట్టడమే కాకుండా మరెంతో మందికి నృత్య శిక్షణను, నృత్యాభిలాషను అలాగే మరెంతోమందికో నృత్యావగాహనను ఇవ్వగలిగింది. శోభాయుడు శోధన, సాధన అలుపెరగకుండా సాగాయి. అప్పుడప్పుడు నృత్య సాహసాలు చేయడానికి కూడా వారు వెనకాడలేదు. అలా చేసిన ప్రయత్నమే షిర్దీ సాయబాబా నృత్యాభినయం. మంజు భార్దవి శ్రీనివాసుడుగా, శోభానాయుడు పద్మావతిగా చేసిన నృత్య ప్రయత్నం ఎంతో మందికి సేటికీ కళలో మెదులుతూనే వుంటుంది. శోభానాయుడు కాస్త అర్ధాంతరంగానే ఆస్తమించినా వారు భారతీయ నృత్య రంగంలో అసమాన తారగా మిగిలిపోయారు. కూచిపూడి నృత్యానికి శాశ్వత చిరునామాగా కలకాలం భాసిన్నునే వుంటారు.

ప్రాశకు సహాయం చేస్తున్న నిపి సజ్జనార్

బీట్లోనిచీలో సహాయం చేస్తున్న యువకులు

సగరప్రజలపై వరుణడు దండెత్తాడు. ఎప్పుడూ లేనంతగా అన్ని ప్రాంతాల్లో రెండు రోజులుగా ఏకాటగిగా దంచికొట్టడు. దీంతో కాలనీలు, రోడ్లు, సెలార్లు, వంతెనలు ఇలా అన్ని వరద నీటితో మునిపిలోయాలు. దీంతో సగరంలో పలు ప్రాంతాల్లో 12 మంది మృత్యువాతపడ్డారు. 30 ప్రాంతాల్లో 20 నుంచి 30 సెంటిమీటర్ల వర్షపాతం నమోదు కాగా 2000 కాలనీలు జలదిగ్నంథంలో మునిపిలోయాలు. ఇక కాట్ల అగ్గిపెట్టల్లా కొట్టుకుపోగా వేలాది వాహనాలు మునిపిలోయాలు. వరద ఉధ్యమికి చెరువు కట్టలు తెలిపోయాయి. కాలనీల్లో నీరు రావడంతో రాత్రంతా జల్లను వదిలి ప్రజలకు బిక్కుబిక్కుమంటూ గడిపారు. మూనీ తీవ్ర ఉధ్యమితో ప్రవాంచింది.

ఎల్.బి.సగర్
నియోజకవర్గ
చంపాటులో వివిధనోసిని
బీట్లాయిలోను వెయిసు
పరిశిల్పిన్న రాష్ట్ర ఇటి
శాఖ మంత్రి కెట్లెర్,
పోంముంతి
మహామాద్ అలి,
ఎమ్ముచ్చ వీరెళ్లీ
సభిరెడ్డి, కార్మికెటర్
సాము రమణారెడ్డి
తదితరులు
మన తెలుగు /
ఎల్.బి.సగర్

చంపాటు డివిలీస్
పరిధిలోని భేదాను
లోని దాల్సి ఓ టి
ఫంక్షన్సోలో
ఏర్పాటు వేసిన
శాఖాలికి కీలు
రంలో ఆశ్రయం
సొదుతున్న బాధి
తులను మామ్మి
సున్న ఇటి, పురపా
లక శాఖ మంత్రి
కెట్లెర్
మన తెలుగు /
ఎల్.బి.సగర్

ఉధ్యమంగా ప్రవహిస్తున్న మూనీ

భీమరాజుదు

కాలువలను తలపిస్తున్న సెఫీల్కాలనీ

చాదర్పుట్ట బ్రిప్పు వర్ష మూనీ

సహాయక వివరాలు తెలుసుకుంటున్న ఆరవిందికమార్

ఊసైన్ అంద్ బాగ్ కాలనీలో కొట్టుకువచ్చిన చెత్త

అధికారులకు సూచనలు చేస్తున్న మంత్రి తలసాని

కూకట్టపల్లిలో రహదారిపై విరిగిపడిన చెట్టు

మూనీపేటలో వరద ఉధ్యతి

ట్రైన్ సిటీలో పర్మటిస్తున్న సిపి అంజనీకమార్

కొట్టుకుపోయిన శంపాటాద్ రోడ్డు

